Mizah

HALK PARTİSİNDEN YENİ BİR PARTİ ÇIKMAĞA HAZIRLANIYORMUŞ..

C. H. P. — Bu gidişle galiba başımdan başka azam kalmıyacak!

GULLER - DİKENLER

GEMİLERİN ZİYARETİ

Halkın gemileri gezebilecekleri ilân edildi ve bu ilân, bana yine Missuri'yi hatırlattı. Hususî vapurlarla o zaman bu tarihî gemiyi görmeğe gitmiştik. Güverteye çıktık. Çakı gibi bahriye zabitleri bizi geminin kıç tarafından bir deliğe soktular. Çelik bir tünelden gişe önlerinde kuyruk yapar gibi yürümeğe başladık. Yolda marangozhane, bulaşık yıkama yerleri gibi cidden görülmeğe değer mahaller seyrede ede vapurun başındaki delikten kan ter içinde çıkıp hayata kavuştuk. Bu suretle de Missuri'yi mükemmel gezmiş olduk! Şimdi gidecekler zahmet etmeselerdi bari, biz kendilerine anlatırdık!

■

SON NEFES !

Son haberlerde bir çok gazeteler hakkında davalar açıldığı da vardı. Bunun arasında hangi gazeteyi görsek beğenirsiniz? «Vakit» gazetesini... Evvelâ bu namda bir başka gazete mi çıkıyor? dedik. Fakat Asım Us'un da ismini görünce şüphemiz kalmadı. Kastedilen gazete «Vakit» tir. Aferin! Demek bu eski ceride hâlâ yaşıyor ha!... Memnun olduk. Tevekkeli «Çıkmadık canda ümit var» dememişler. «Vakit» in kendinden bahsettirmesi kuğu kuşunun ölmeden evvel kopardığı feryada benziyor!..

HAZIRLIK

Meclisteki faaliyeti ile birdenbire hâdiselerin ön safına geçen değerli milletvekillerinden Şeref Uluğ'un 1950 seçimlerinde Dahiliye Bakanlığına getirileceğine dair bir rivayet deveran etmektedir. Müstakbel İç İşleri Bakanı, intihap esnasında Dahiliye Bakanının vazifesi hakkında Şükrü Sökmensüer tarafından verilen derslerden istifade etmekte imiş!

★ ★

Amerikan Foks film şirketinin müdürü gazetecilere şöyle demiş:

— Türkiyeye ilk defa olarak geliyorum. Memleketinizi çok beğendim. Türkiyede hakikaten güzel kadınlar var. Bilhassa Türk kadınlarının giyimlerine hayran oldum.

Buna düpedüz «Komşunun tavuğu komşuya kaz görünür!» derler.

Biz de Amerikalı kadınlara bitiyoruz. Film şirketi müdürü Parkotelde gördüğü ecnebi karılarını bizim kadınlar zannetmesin?

Ama... Dokunmayalım... Öyle bilsin... Bu zehabın faydası var, zararı yok!

★ ★

Malûm olduğu üzere Behçet Kemal Çağlar, yardan da, serden de geçerek parti ile alâkasını kesti. Şair olduğu söylenen sabık milletvekili bu mesele hakkında kendisile mülâkat yapan bir muharririmize kısaca şöyle söylemiştir:

— Hürriyeti seçtim!

■

WELCOME !

Dost Amerikan filosu İstanbula geldi. Mutad merasimle karşılamalar oldu. Amerikalılar çok nazik adamlardır .Her biri memleketimiz hakkında tatlı sözler, cümleler sarfettiler. Amiral: «Memleketinizde geçireceğim günleri dört gözle bekliyorum» dedi. Trumanın yaveri de: «Truman Türkiyeyi cidden sevmektedir!» dedi. Eski zaman olsa bu cümlelere kudumiyelerle mukabele ederdik. Fakat şimdi mahcup bir tebessümle önümüze bakıp memnuniyetimizi beyan etmekten başka yapacak bir şeyimiz yok. Yalnız bir noktayı anlamak istiyoruz. Acaba şehrimiz filo müretebatını kabul edecek durumda mıdır? Hani, valimiz Lûtfi Kırdar'ın kulağı çınlasın. Missurj'de olduğu gibi demek isterim!

ZİYARET

Başbakan, Demokrat Partiyi ziyaret etmiş, eskiden böyle mânâlı misafirliklerde karşılıklı mâni söylerlermiş. Bu ziyarette de hükûmet reisi ile Demokrat Parti Başkanı arasında konuşacak fazla bir şey olmadığına göre Celâl Bayar hafifçe esneyerek:

Uykum geldi, esnerim
Seni sinemde beslerim
Kahvem âfiyet olsun
Seçimleri isterim.

demiş. Buna karşı Başbakan da dizlerini döve döve tecvid üzere okuduğu şu mâni ile mukabele eylemiş:

Kahve gelir Yemenden
Yolum geçer çimenden
Ne istersen vereyim
Seçim isteme benden.

★ ★

Meclisten istifa eden Behçet Kemal Çağların Ahmet Emin Yalman tarafından Vatan gazetesi ailesine intisaba davet edildiği malûmdur. Behçet Kemal Çağların Vatanda hatıratını neşredeceğini öğrendik. Bu hatıratın ismi, alâkadar zata şair denildiğine göre kelimeyi kafiyesiz bırakmamak için şöyle olacaktır: «Meb'usluktan geçtim. İstifayı seçtim!»

BAHÇIVAN

■

SENARYOCULARA MÜJDE !

Foks film şirketinin müdürü memleketimize geldi. Gazetecilerle yaptığı mülâkatta her kim tarihî bir senaryo yazar ve bu senaryo şirketçe beğenilirse elli bin dolara satın alınacağını söyledi. Elli bin dolar aşağı yukarı yüz kırk bin lira eder; ağızlara çalınan bu balla kim bilir kaç kişi masanın başına geçip kaleme yapışmıştır... Şirket, belki bunlardan birini beğenir, belki hiç birini beğenmez... Fakat hepsini neşredecek olursa bize öyle geliyor ki dünyanın en komik filmlerini halka arzetmiş olur.

Bizde filmlerin ne olduğu nümunelerinden bellidir!

Diş macunlarının en sıhhisi ve en güzelidir.

PERİ

Türkiyenin biricik kadın, güzellik, fotograf magazini. Kuşe kâğıdına basılmış olarak her sayısı gözlere bir ziyafet halinde yakında çıkıyor!

Sahibi: RAMİZ GÖKÇE

PERİ

PERİ

Sayı: 135 — Cilt 6. FİATI 25 KURUŞTUR 4 Şubat 1949

Mizah

SAHİBİ : RAMİZ GÖKÇE

ABONE :
Seneliği 1250 kuruş, altı aylığı yoktur.

Posta kutusu: 255
İdarehanesi: İstanbul, Babıâli Caddesi, Vilâyet Konağı yanı, No. 10
Telefon : 20715

• CUMA GÜNLERİ ÇIKAR HAFTALIK TARAFSIZ MEMLEKET MECMUASI •

Para mes'elesi

Her dem taze üstadımız Hüseyin Canit Yalçın'ın işi yok... Durup dururken mesele çıkartıyor. Şimdi de Madam Truman'ın ev masrafını hesap ederek Amerika Cumhurbaşkanlığı tahsisatını kurcalamağa kalkmış. Gazetelerin tefsirlerine göre Üstad-ı-şebâbet mu'tad Amerika Cumhur reisi tahsisatının bizden az olduğunu belirtmek istiyormuş.

Olabilir... Fakat bunun ne faydası var? Biz Amerikalılarla bir olabilir miyiz? Onlar bir sandoviçle doyarlar. Biz onlar gibi doyar mıyız?

Garplılar, meselâ İsveç Başbakanı memuriyetine travmayla gidermiş. Fransa ve buna mümasil memleketlerde merasim hariç, devlet ve hükûmet adamlarının seyahatte, ziyarette halktan farkları yokmuş diye bizim de öyle yapmaklığımız mı icab eder? Onlar kim? Biz kim?

Hem evvelâ Savarona var. Boğazın en güzel koyunu mantar gibi tıkamış. Tavlada besiye çekilmiş bir küheylân gibi boyuna yiyor, yatıyor. Atsan atılmıyor; satsan satılmıyor; evde kalmış kız gibi alıcısı da yok. Tasarruf yapacaksak ondan kurtulalım.

Bu tahsisat işi akla şu hikâyeyi getirdi:

Kızı annesine sormuş:

— Anne! demiş, neden erkekler dört kadınla evlenebiliyorlar da kadınlar dört erkekle evlenmiyorlar?

Anası içini çekmiş:

— A yavrum! demiş. Peygamber onlardan, Padişah onlardan, Şeyhülislâm onlardan, Kadı onlardan... İstedikleri gibi yapmışlar!

Mizahcı

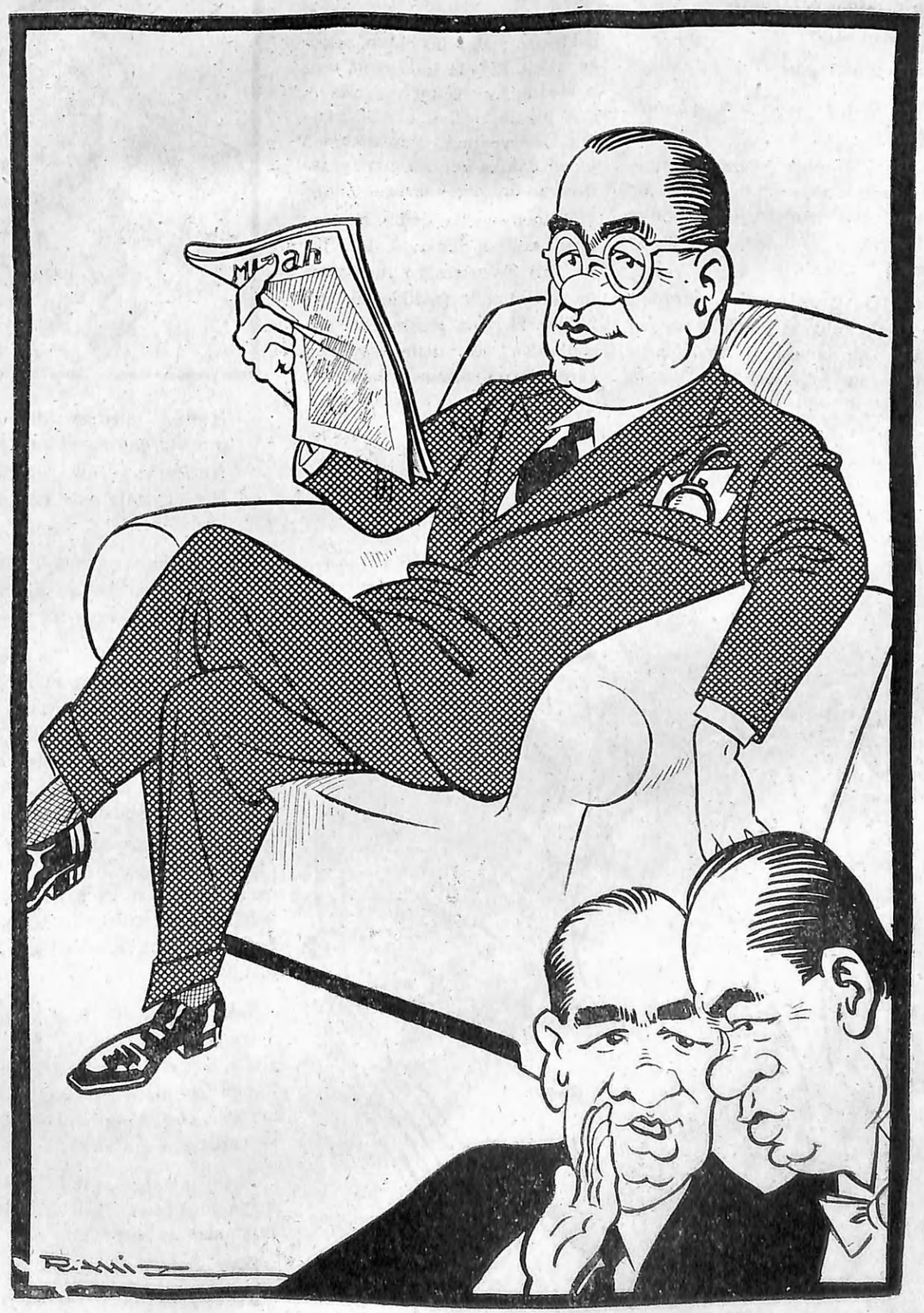

Doktor Lûtfi — Maşallah İstanbul Valimiz (Prostat) tan kurtuldu, şimdi pek rahat..
Doktor Kırdar — Sen onu bir de (Prost) tan kurtulsun, o zaman gör!

Amerikalı Dostlarım...

Refi' Cevad Uluoy

Dün sabah sedirin üstünde oturmuş, pencereleri seyrederken dışarıda bir kızılca kıyamet koptu... Kazlar uçuştular; ördekler badi badi yürüyüşlerine bir koşma şekli verdiler; güvercinler havalandı, köpekler havladı, koltuğa yayılan kedi endişe ile etrafına bakındı...

Ne oluyor?

Dedim. Uşak:

— Biri gelmiş. Sizi görmek istiyor...

Dedi. Kapıya gittim. Karşımda sakız çiğniyen ince uzun üç Amerikan gemicisi dim dik duruyorlardı. Biri bir mektup uzattı.

— Buyurun! dedik; girdiler.

Uşak kahveyi getirdiği zaman gülmeden bayıldılar. Fincanların ufaklığını anlatmak için bülbül çanağı demek ister gibi kırık dökük Fransızca ile...

— Kuş!... Kuş!... diye bağırdılar ve öttüler.

Ben de onlarla zoraki güldüm.

Biri tabağın keskinliğine fincanı müvazenelendirerek burnuna koymağa çalışıyordu.

Anladım ki bizi ancak sokak paklıyacak. Hepsini aldım, sokağa çıktık. Evvelâ istasyonda tren bekledik. Aksilik bu ya... Makinist barsak nezlesi olmuş. Pendik istasyonunun tuvaletinden yirmi dakika rötarla çıkmış. İstasyona da öyle gelmiş.

Birinci mevkie girdik. Burunlarını tutarak dışarı çıktılar. Bana yarı Fransızcaları ile birinci mevkie gitmek istediklerini söylediler. Bereket versin yeni vagonlardan bir üçüncü vagonu vardı. Oraya soktum. Yolda gi-

— *Hanım, gördün mü başımıza geleni, herkesi mal beyanına çağıracaklarmış..*
— *Ne korkuyorsun, utanacak bir şeyin mi var?*
— *Bir şeyimiz yok da ondan utanacağım!*

— *Hiç siyasetle meşgul olduğun yok..*
— *Bahriyeliler geldikten sonra kiralama mucibince Amerikan yardımından istifade ile meşgulüm ya!...*

derken sıkıldılar, trenden atladılar ve yumruklarını sıkarak hem koşuyorlar hem de bana selâm veriyorlardı.

Tramvaya binmek istedik. Fakat o kadar izdiham vardı ki sökmek kabil değildi. Benim gayretimi görünce onlar da birden kalabalığa daldılar... Bunu belediye tarafından şehir halkı için mahsus hazırlanan bir spor âleti zannediyor olacaklar ki arka sahanlıktan ite kaka, kalabalığı burgu gibi yararak baş tarafa gidiyorlar, oradan geri dönüyorlardı.

Taksimde indik. Resmi geçit meydanının sedindeki heykel altına hayretle baktılar. Benden bunun ne olduğunu ve asılı tahtaları göstererek bunların neye yaradığını sordular...

— Bu tahtalar... Halkı yazmaya alıştırmak için belediye tarafından asılmıştır.

Diye savuşturdum.

Yavaş yavaş İstiklâl caddesine doğru yürüdük. Her sinemanın önünde artist resimlerini birer nara ile selâmlıyorduk. Tekrar tramvaya bindik. Karaköyde indik. Han önünden Balıkpazarına yüzerek geçmek istiyorlardı. Güçlükle vazgeçirebildim. Köprüyü bir nefeste geçip kapalı çarşıya kapağı attık. Dolaplarında somurtur gibi duran antikacıların bizi görünce gözlerinde bir parlaklık belirdi. Birden kulağımın dibinde bir Yahudi:

— Buyurun paşam... dedi size yorulmemiş bir parça yostereyim...

Yahudi bizi bedestenin nisbeten tenha bir tarafına götürdü. Üstü kalın ve yuvarlak çivilerle kaplı bir sandığı kocaman bir anahtarla açtı. Titriyen elleri ile sandıktan bir tahta parçası çıkardı. Tütün gibi dökülen bu tahta parçasını hürmetle elinde tutarak öptü, bize doğru uzattı...

— Son zamanda Ağrı dağında enkazı bulunan Nuh Peygamberin yemisinden bir parça... dedi...

Ben bir bahane ile savuştum. Artık bu tahta parçasından Amerikalılara nasıl bir kazık yonttuğunu bilmiyorum!

Tek keramet

Hayır Duâ

İşler gidişâtında devâm eyleye âmîn
Ser-menzil-i maksûda hirâm eyleye âmîn

İşten çekilip fırkanın erkânı şerefle
Târîhini ikmâl ü temâm eyleye âmîn

Ya'nî ki muvâfıklar edip aczini teslîm
İkbâli muhâliflere râm eyleye âmîn

Tecdîd ederek Meclisi vaktinde Günaltay
Ünvanını hürmetle benâm eyleye âmîn

Tazyîka nihâyet verip artık Erişirgil
Zâlimlere dünyâyı harâm eyleye âmîn

Ünsiyyet edip mevki-i ikbâl ile Barlas
Nâzır gibi îrâd-ı kelâm eyleye âmîn

İlhâm erişip Aksala Allah tarafından
Tedvîn-i hisâbata kıyâm eyleye âmîn

Âlemde Ozan hak ve hakîkat sadedinde
Tâ haşre kadar neşr-i merâm eyleye âmîn

Bihürmet-i Seyyid-ül-Mürselîn

AKILLI OZAN

Üniversiteli — Fakat üstad, edebî eserleriniz yalnız şahsiyetinizin üst kısmını gösteriyor!

Hüseyin Cahit Yalçın — Merak etmek yavrum, erbabı alt tarafını da bilir!

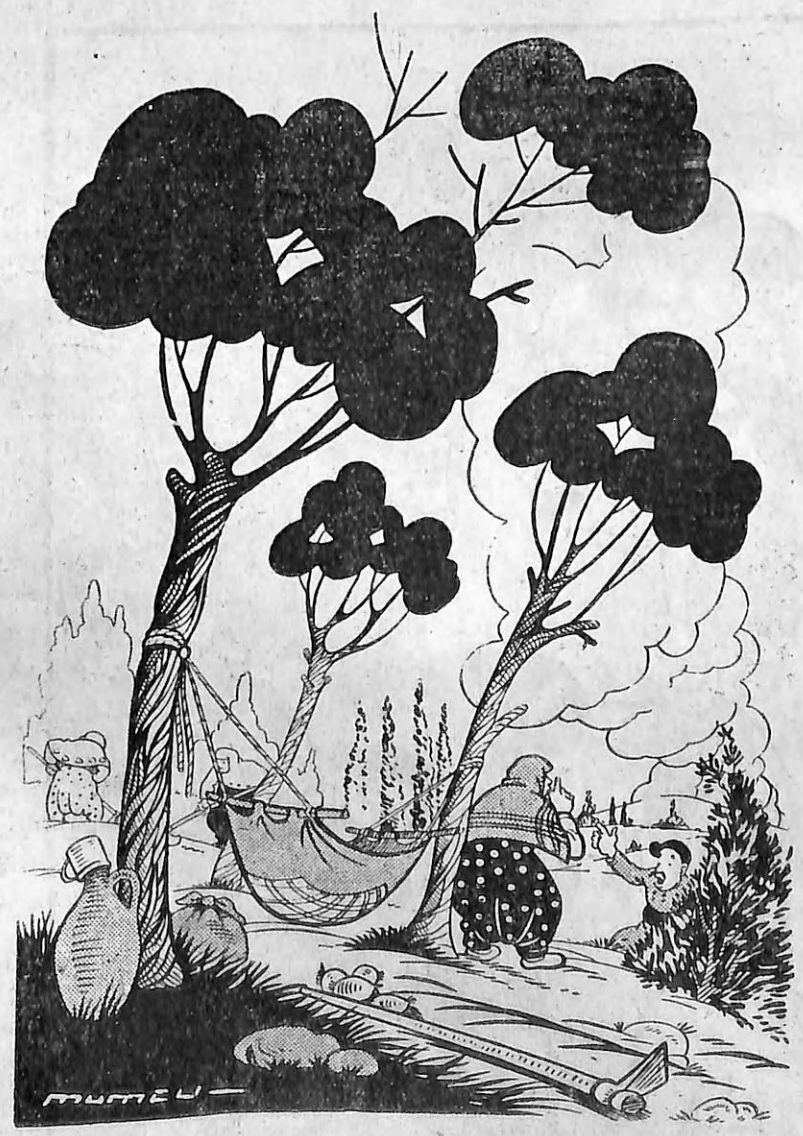

— Bağırma, çocuğu uyandıracaksın..
— Sen ne söylüyon garı, benim bağırmamdan böyük, böyük adamlar bile uyanmayorlar, çocuk nasıl uyanır!

Görünmeyen Adam anlatıyor:

BİNDİĞİ DALI KESEN BAKAN!

Bakındım, kimseyi göremedim amma, görünmeyen adamın sesini duydum; sordum:

— Nerelerdeydediniz?

— Ankara'dan geliyorum. Yeni Tekel Bakanile görüştüm.

— Dr. Fazıl Şerefeddin Bürge ile mi?

— Evet. Aman üstad, dedim, zatı âliniz gibi bir verem mütehassısı Tekel Bakanı olursa ayyaşları toplayıp sanatoryomlara doktor yapmalı!

— Ne dedi?

— Doğru! dedi. Bakanlık onun için bir sürpriz değilmiş. Hekim olduğu için alkol, nikotin gibi zehirlerin tesirini bilirmiş. Mamafih bu zehirler vait, yalan, bol keseden âferin ve dalkavukluk gibi siyasî zehirler kadar yıkıcı değildir diyor. Buna rağmen hekimlik vazifesini yapacak ve Tekel Bakanlığını ortadan kaldıracakmış!

— Ya? Nasıl?

— Yeşilay Başkanı Fahreddin Kerim'le anlaşarak. Şarap reklâmları yerine şıra, boza, ayran ilânları astıracaklar. Bira içmek arpa yemekle müsavidir, vatandaş bira içen kişner! filân diye yeni usul vecizeler yayacaklar. Hükûmet de yeni bir kabine buhranı doğurmaktansa bu Bakanlığı lâğvedecek.

— Peki hekimbaşının hali ne olacak?

— O kolay canım! Bu kabine iktidarı C. H. P. den alıp muhaliflere devretmeğe memur bir intikal kabinesi olduğu için hayırlı icraatını göz önünde tutan muhalifler Behçet Kemal'den evvel elbet onu Milletvekili seçerler...

— Ya seçilmezse?

— O zaman kendisi dahiliyeye geçecek!

— Dahiliye Vekâletine mi?

— Hayır dahiliye mütehassıslığına...

— Doğrusu Fazıl adammış!

— Övle.

— Bana kalsa bütün Bakanlıkları birer birer dolaştırmalı!

Bu sırada birisi koluma girdi:

— Kendi kendine ne konuşuyorsun yahu? Yürü, tren kaçacak! dedi. Yürüdüm.

GÜVEMLİ

Betarz-ı Kudemâ

VAR

(Rûhî-i Bağdâdî gibi)

Dehrin ki ne îşinde, ne nûşunda safa var
Devrin ki ne bâyında, bayânında vefa var

Bâyından emin olma, bayânından uzak kaç
Zannetme ki onlarda biraz havf-i Hudâ var

(Sakkaa) gibi sen gaflet edip kanma sakın ha
Derlerse eğer mansıb-ı devlette bekaa var

Gaayet hazer et, (Tahtakılıç) vâri döğülme
Zira bugün ancak döğülen şahsa cezâ var

Müfritlere bak, eylediler fiskosa âgaaz
Şekketme ki aslâ yine âyîn-i cefâ var

Safvetten eser yoksa da onlarda hemen hiç
Bî haddü aded kîn-ü garaz, kizb-ü riyâ var

Kim derse ki «âbidler azalmış» hezeyandır
Hâlâ bu sanem-hanede bin nâsiye-sa var

(Cevdet Dayı) inceldi şu birkaç gün içinde
Bir kerre nazar kıl, ne zarâfet, ne edâ var

(Râsih Hoca) bilmem ne durur, gitsin, okunsun
Pâpûşubüyük yoksa eğer (Hakkı Suha) var

Hürriyyeti seçmiş, yaşasın bin sene (Çağlar)
Şimdengeri bizden ona takdir-ü senâ var

Püskürmede kış (Fırka-i Millet) gibi şiddet
Billâh bu yıl bir, elibayraklı havâ var

Bir dest-i rehâ, dest-i kerem yok ki uzansın
Muhtâc-ı atâ ortada yüz bin fukarâ var

Gördüm nice mesken ki, emîn ol, bu soğukta
Bir lokma ne ekmek, ne de esbâb-ı şitâ var

Çıktıysa şaşılmaz kelemin okkası kırka
Her şeyde bugün çünkü, kuzum, kaht-u galâ var

Git, söyle, o müfsidlere; aldanmış olurlar
(Râsıd) da sanırlarsa biraz havf-ü ricâ var.

RÂSID

— *Garı, ümmüversiteliler gelmiş, bize bir şeyler öğreteceklermiş..*
— *Haydi öyleyse gidip seyredelim de bilmediklerimizi öğrenelim bari!*

— *Allah irahmet eylesin, dünyada da böyle idi.. Zeytin ekmek yerdi, hiç ayağını yorganına göre uzatmazdı!*

Buyrun cenaze namazına!

Fazıl Ahmet Aykaç'la İstanbul gazetecileri arasında çıkan hâdise malûmdur. Fazıl Ahmet parlâmentolar arası ziyafetinden affedilince sofraya oturmak hususunda ısrar eylemiş ve bunu (ifrat) ile tefsir eden gazetecilere küfretmişti. Onlar da galiba mahkemeye müracaat etmişler. Vaziyet bu merkezdeyken birdenbire bir vefat haberi okuduk.

«Eski matbuat müntesibi olduğunu iddia eden Fazıl Ahmet Aykaç, Ulus mezarlığına gömülmüş ve tedfin merasiminde bütün satılmıyan gazete mensupları hazır bulunmuşlardır.»

Hâdiseyi tahkik ettik. Cenazede hazır bulunan bir zatın anlattığı gibi yazıyoruz:

«Ulus Asrî mezarlığı malûm olduğu üzere Ankara'nın merkezindedir. Etrafı duvarla çevrilen kabristana girerken uzaktan şallara bürünmüş tabut getiriliyordu. Tabutun önünde Hakkı Tarık Us imam elbisesini giymiş gayet vakur bir çehre ile ilerliyor. Ve göğsünde celî hatla yazılmış «Basın Birliği Babası» levhasını taşıyordu.

Tabut meş'um bir çatırdı ile kapıdan girdi. Sağ tarafta biraz eğilmiş bir mezar taşı vardı:

Lillâhil Fâtiha!
İstavruz şeyhi, merhum ve mağfuru leh.
Nureddin-ı-Artamî hazretlerinin kabri şerifleridir.

Bu mezara lâzım geleni okuduktan sonra biraz ilerde bir başka daha gördük... Mezar taşında şöyle bir kitabe vardı:

Bir cur'a çektim, düştüm çukura
Yok mu kimse beni burdan uçura
Topal bacağımla kervana girdim.
Bu kervanı bilmem kimler göçüre?!

Bunun canına okuduktan sonra biraz daha ileriye gittik. Buradaki mezar diğerlerine nispeten yeni yapılmıştı. Kitabesi şöyle idi:

Anarken hayatta tatlı eyyamı
Azrail meleğin geldi peyamı
Geçerken bana da bir iyi oku
Gelen geçen ihvanın olsun selâmı!

Çukurun başında Hasan Âli Yücel'e benziyen bir hafız yanık sesle aşir okuyordu.

Tabut mezara indirildi. Üzerine toprak atıldı, su döküldü. Cenazedekiler çekildiler. Kapıdan çıkarken Hakkı Tarık Us'un telkin veren sesi geliyordu:

— Ya Fazıl ibni Havva!

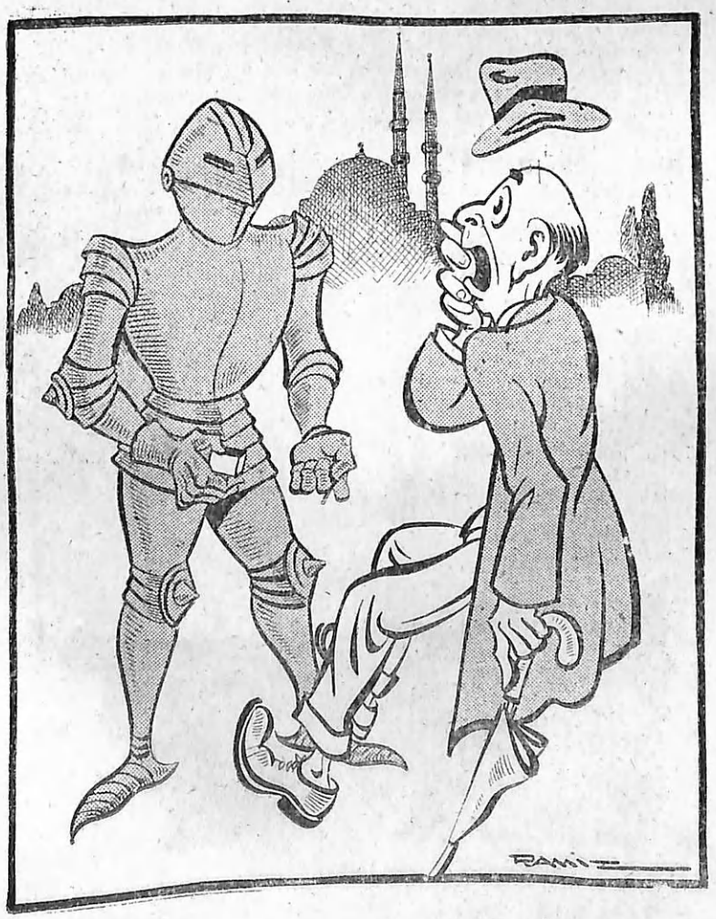

— A a, Askerî Müzeye mi yoksa Maslak yoluna mı gidiyorsun?

— Hiç bir yere gitmiyorum, Tekel kibriti çakacağım da elbisem yanmasın diye tedbir aldım!

Doktor — Bir doktor daha çağırmak lâzım..
Kadın — Benim için mi, sizin için mi doktorcuğum!

İNCİ

Hacı ağa, kaldığı lüks bir otelde körpe bir hizmetçi kızı sıkıştırmak istemişti .

— Senin adın ne, cicim? diye sordu.

Kız cevap verdi :

— İnci! :

— İncili Çavuş'un incisi mi?

Okur yazar olan kız güldü:

— Hayır. «Horozla İnci» hikâyesindeki inci!

KONTROL

Hanım sabahleyin hizmetçiye soruyordu:

— Dün gece beyefendi geldiği zaman sarhoş muydu?

— Bilmiyorum, efendim. Fakat, içeri girer girmez: «Ben kimim acaba? Sakın yanlış olmasın?» diye benden ayna istedi!

HİKÂYE :

KAVAK YELİ

Yazan: Vir Gül

Ona İstanbulda rastladığım zaman şaşırmadım dersem yalan söylemiş olurum. Çünkü kendisiyle dört sene kadar evvel Anadolunun küçük bir kasabasında tanışmıştım. Bana derdini uzun uzun anlatmıştı, fakat ben size kısaca anlatacağım:

Aslen İstanbulun eski bir ailesine mensupmuş. Küçükken babası bir iş için Anadoluya geçmiş, orada yerleşmiş. Oğlu da onun izinden yürümüş: Bir daha İstanbula dönmemiş. Dönmek niyetinde de değilmiş. Bekârmış... Çapkın da değilmiş. İstanbulda ne işi var!

Onun için, şaşırmakta yerden göğe kadar haklıydım.

Sordum :

— «İstanbula seni hangi rüzgâr attı, dostum?»

Kısaca cevap verdi:

— «Kavak yeli.»

Pek iyi anlıyamamıştım. Anlıyamıyacağımı evvelden bildiği için cevabını da hazırlamıştı:

— «Yani, evleneceğim,» dedi.

«Evleneceğim» diyen adama ne denir! Bir çok şeyler denir ama, yüzüne karşı söylenmez, tabiî. Ben de sadece: «Allah hayırlı etsin,» dedim. Ayrıldık.

Belki bir daha görüşemiyecektik. Fakat her şey tesadüfe bağlı, değil mi ya? Kristof Kolomb bile Amerikayı tesadüfen bulmuş. Bizim, Sivrihisarlı Selim'le karşılaşmamız da öyle oldu.

Bu sefer daha uzunca konuşmak fırsatını bulduk. Fakat o hikâyesini kısaca anlattı:

— «Biliyorsun: İstanbulda pek eşim, dostum yok. Onun için, evlenmeye karar verince bir arkadaşa bahsettim. O da bana bir kılavuz tavsiye etti. Bir gün kalktım, ona gittim. Orta yaşlı bir kadındı. «Ne tip bir şey istiyorsunuz?» diye sordu. Düşündüm: Yaş kırk üç. Bu yaşta tip, mip bahis mevzuu olur mu? «Nasıl olursa,» dedim. «Ben kadının dışından ziyade içine ehemmiyet veririm.» O zaman: «Genç mi olsun?» diye sordu. «Hayır,» dedim. «Genç de olmasın.» Kadın derin bir nefes aldı, memnun memnun gülümsedi :

— «Şimdi iş daha kolaylaşıyor,» dedi. «Elimde yaşı geçkin, fakat hayli zengin bir çok tazeler var. Onlardan birini size yapabilirim, yalnız, ücretim peşindir. Bana ne kadar bir şey verebilirsiniz?»

— «Yüz lira veririm,» dedim.

— «Öyleyse size ancak bin lirası olan birini yaparım,» dedi.

«Hayret ettim :

— «Demek daha zenginleri de var?»

«Kılavuz hanım «tabiî,» dedi. «beş bine kadar çıkar..

İşin suya düşmek üzere olduğunu görüyordum. Çünkü bende beş yüz lira değil, beş yüz kuruş bile yoktu. Sözü değiştirip işi sohbete vurmaya çalıştım:

— «Demek siz iyi para kırıyorsunuz ha?» dedim.

— «Pek o kadar değil,» dedi. «Evvelâ, bu asırda evlenenler pek az. Sonra, zengin kızları bize kadar gelmiyor, çabucak koca buluyorlar...»

«Kadının hakkı vardı. Düşünceli düşünceli yüzüne baktım. Gözgöze geldik. Gülümsedi. O anda içimde bir his, kafamda bir düşünce canlandı. Bu kadın bunca senedir kılavuzluk ediyordu. Her halde bir hayli para tutmuş olacaktı. Derhal mevzua geçerek :«Size talip olsam yine komisyon alır mısınız?» diye sordum.

«Kadın afalladı. Uzatmıyalım..»

Deyince anladım :

— «Yok canım!» diye haykırdım. «Onunla mı evlendin?»

— «Evet,» dedi. «Pişman da değilim. Kadın, yani bizim hanım, hakikaten tahmin ettiğim gibi, epey dünyalık edinmiş. Komisyon da almadı.»

Merak ettim:

— «Peki, yine kılavuzluk yapıyor mu?» diye sordum.

— «Hayır,» dedi. «Bıraktı.»

— «Neden?»

— «Vallahi, onu ben de bilmiyorum. Fakat galiba artık gayesi hasıl oldu da ondan. Kimbilir, belki de kılavuzluğu kendisine de bir kısmet çıkar diya yapıyordu.»

Ecnebi Nükteleri

— Ay, siz orada mıydınız? Birbirinize tanıtmak için bir saattir arıyordum yahu!

— Yirmi dakika önce gelmeliydiniz!

— Zarar yok efendim, akşama geç giderim!

— Karım daktilomu kucağımda yakalayınca bana bu koltuğu hediye etti!

— Kuzum, bir kemik parçası varsa, verin de şu sizin köpeği susturayım!

Yerli Nükteler

...bulunduğu limana doğru ve hızla taşımaktadırlar.
Ali Naci Karacan
...defleri gerçekleştirebilmenin imkânları karşılıklı iyi niyetle sağlanmak yolundadır.
Rita Hayworth ve Müstakbel Zevcesi

(TAN'dan)

Muvazaaya iştirak eden ekipler
...ebe Birliği Hukuk Derneğinin münazarası

(TASVİR'den)

Çömezin Röportajları:

135

Kırk Haramiler..

Çizen: RAMİZ

— Sizinle niçin mücadele etmiyorlar?
— Biz namı müstearla çalışıoyruz da ondan!

— Sizin iş tatlı mıdır?
— Tabiî, daima bal tutan parmağını yalar !

— Sizi hudutlarda mı yakalıyacaklar?
— Ne münasebet, biz haddi hududu çoktan aştık!

— Bu zamanda sizinki neden küçüklük sayılmıyor?
— Bazan büyükler yapıyor da ondan!

— Maşallah sizi hiç gören yok..
— Bakan yok da ondan!

— Neden hep dört ayak üstüne düşüyorsunuz ?
— Hayvanlığımız belli olsun diye!

— Nihayet hapı yutacaksın..
— Kaç para eder, ben yutacağımı zaten yuttum!

— Başından korkmuyor musun?
— Yo.. Evelallah herkes benim hatırımı sayar!

TOMBUL TEYZE

Yolcu — Nereye böyle bayım?

Sıska Dayı — Sağ olsun bizim hanım biraz hava almak istedi, şöyle onu gezdirmeye çıkardım!

T. T. Postası

Muzaffer Kumaşlar, Merzifon:

S — Sıska Dayı bıyıklarını aşağı sarkıtacağına kasap çengeli gibi yukarı kaldırsa daha yakışıklı ve heybetli görünmez mi? Havalar soğuduğu halde kürkünüzü giymediniz, bu sene daha mı ateşlisiniz?

C — Sıska Dayı, bıyıklarını batmasın diye aşağı sarkıttığı halde demek yine gözlerinize battı! İçimin ateşine gelince, fazla sokulmayın, yakar ha!

FIKRALAR

TEFSİR

Neclâların çayındaydılar. Süheylâ, Leylâya sordu:

— Nişanlından ne haber?

— Çok iyi. Dün mektup aldım. «Dünyanın en güzel kıziyle yakında evleneceğim» diyor.

Leylâ içini çekti :

— Vah vah! O kadar sene sen onu bekle, sonra o kalksın başkasile evlensin! Görülmemiş şey doğrusu!

ÜMİT

Beden terbiyesi öğretmeni Hamdi Saver berberde traş oluyordu. Bir aralık gözüne berberin köpeği ilişti: Hayvan, koltuğun yanıbaşında durmuş, gözünü kırpmadan bakıyordu. Hamdi Saver nihayet merak edip sordu:

— Sizin köpek, maşallah, sanata pek meraklı, galiba.

Berber güldü:

— Ondan değil beyim. Ara sıra kulak ,burun kestiğim olur da o ümitle bekliyor!

ÇOK ŞÜKÜR!

Bir arkadaşı Topluiğneyi yemeğe davet etmiş ve almış lokantaya götürmüştü. Masaya oturdular. Arkadaşı listeyi alıp sordu :

— Ispanak sever misin?

Topluiğne başını yukarı kaldırdı:

— Çok şükür sevmem.

— Niye «çok şükür» diyorsun?

— Tabii ya. Iyi ki sevmiyorum. Sevseydim yerdim. Halbuki mübarek hiç hoşuma gitmez.

ZİL

Doğan Nadi Paristeyken kaldığı otelde sabahleyin dakikalarca zile basmış, fakat garson ancak saatlerce sonra görünmüştü.

— Zili siz mi çaldınız?, diye sordu.

Doğan Nadi:

— Evet, dedi. Ben çaldım. Fakat biraz daha gelmeseydin, öldün, zannedip, çan çalacaktım!

DELİLER

Yapı ve Kredi Bankasının müdürü Sermet, halkı para yatırmaya teşvik lâzım geldiğini söylüyor ve:

— Evde toplu para bulundurmak deliliktir, diyordu.

Dinliyenlerden Dr. Fahri Celâl:

— Merak etmeyin, azizim, dedi. Zamanımızda bu gibi delilerin sayısı bereket versin ki pek az kaldı!

HARP HİKÂYESİ

Genç bir muharrir, yazdığı eseri bastırmaya çalışıyor:

— Bu roman, benimle karım arasındaki hayatın mufassal bir hikâyesidir, diyordu.

Kitapçı Arif Bolat kısa kesti:

— Maalesef, efendim, harp hikâyeleri basmıyoruz.

MEZİYET

— Ahmedin bir meziyeti var ki Mehmette olsa derhal evlenirim...

— Demek Mehmedi beğenmiyorsun?

— Hayır, beğeniyorum: Genç, güzel, zengin, yumuşak başlı... Fakat Ahmedin meziyeti onda yok.

— Ahmedi ne cihetten bu kadar üstün buluyorsun?

— Beni istedi ayol!

TUHAF ŞEY!

Sahilde oturmuşlar, olup bitenlerden bahsediyorlardı.

— Dün gece bizim daireye hırsız girmiş.. diye söze başladı; tatil saati olmasına rağmen, işleri bitirmek için o sırada memurlardan bir kaçı henüz çalışıyormuş. Hırsızlar bunları görünce öyle şaşırmışlar ki...

İzmit Kâğıt Fabrikası muhasebecisi Halis :

— Tabii birader, dedi. Tatil saatinden sonra çalışan memurları kim görse şaşırır!

TAKLİT

«Saz »da toplanmışlar, kadınlarda pantalon modasından bahsediyorlardı. Orada bulunanlardan biri :

— Erkeği taklit eden kadınları hiç sevmem, dedi.

Hamiyet Yüceses sordu:

— Neden?

— Çünkü bu taklit ve özeniş onların ne kadar kafasız olduğunu gösteriyor.

Hamiyet, bir kahkaha attı:

— Demek taklitte o kadar muvaffak oluyorlar!

SİHİRBAZ

Arkadaşının karısı kocasından acı acı şikâyet ediyordu:

— Vallahi, dayanacak halim kalmadı. Düşünün bir kere. Bana senelerdenberi yalan söylüyormuş... Saysam, yalanlarının adedi yüzleri geçer... Böyle bir adama ne dersiniz?

Profesör Yavuz Abadan ciddî bir tavırla:

— Onun bu yalanlarının siz ne zaman keşfettiniz? diye sordu.

— Ancak dün.

— Öyleyse, böyle bir adama ben sadece sihirbaz derim, hemşire hanım!

YAĞMUR

— A! Şu kadın kim? Müdürün karısı değil mi?

— Evet, ta kendisi.

— Hayret! Ben onu hiç bu kadar solgun ve yaşlı görmemiştim.

— Ben de. Her halde yağmurda şemsiyesiz dolaştığı bir güne rastlamamışız!

YA HABİBİ!

Geçen hafta şehrimize gelen Fox şirketi müdürlerinden Mr. Skuras, son filmleri hakkında gazetecilere izahat veriyordu:

— Biz bütün sahnelerin mümkün olduğu kadar tabii olmasına çalışırız. Meselâ geçenlerde çevirdiğimiz bir filmde öyle icap etti, stüdyoyu baştanbaşa su bastı...

Şehir Tiyatrosundan Büyük Behzat merakla sordu :

— «Aşkın Gözyaşları» nı mı çeviriyordunuz?

Sayı: 135

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden
RAMİZ GÖKÇE
Basıldığı yer:
Cumhuriyet matbaası - İstanbul

Mizah

MOTORUNA İSLİM ALIYOR !